

V ékony j ég 19. fejezet

Ariana, kedd 19 december 2023 - 22:13:36

19.

janu ár v ége

Meglepetten b ámulom a nevet a telefonom kijelz Qj én, és hevesen dobog ó sz ívvel fogadom a h ív ást.

Szia! sz ólok bele, és pr ób álom el érní, hogy a hangomb ól ne lehessen levenni, mennyire nem sz ám ítottam r á. K ét hete, amikor utolj ára h ívott, elk üldtem. Biztos voltam benne, hogy t öbb é nem fog keresni, és az igazat megvallva majd kiugrok a b Qr ömb Ql, hogy m égis megtette.

Szia, otthon vagy? dar álja Lucas a telefonba. Furcsa a hangja, idegen, g örcsbe r ándul t Qle a gyomrom, de nem tudom megmagyar ázni az ok át.

Igen.

Egyed ül?

Igen, mi ért? k érdezem egyre t öbb értetlens éggel. R övid ideig csendben van, azt án az el Qz Q hat ározotts ágot mintha elf újt ák volna, b ártortalanul folytatja.

Felmehetek? Besz élgetni vagy valami & olyasmi.

Persze, mikorra érsz ide?

Ami azt illeti, m ár itt vagyok a h áz el Qtt.

Leteszi. Adok magamnak f élpercnyi d öbbent mozdulatlans ágot, azt án kikelek az ágyb ól, és az ajt óhoz megyek, hogy beengedjem. Ker üli a tekintetemet, idegesnek t qnik, azonnal faggatni kezdem.

Baj van?

Csak & belekezd, azt án fels óhajt. Ok é, maximum idi ót ának n ézel, de & igazs ág szerint csak egy ölel ésre v ágytam. Tudom, hogy m ár nem vagyunk olyan viszonyban, de & Sz ét van esve, szinte üv ölt r óla, ami engem is k éts égbe ejt. Az arc ára sim ítom a tenyeremet, r ögt ön belemozdul az érint ésbe.

Mi t ört ént?

Nem akarok r óla besz élni motyogja maga el é lehunyt szemmel. De hogy seg ítsek, ha nem árulja el, mi a baj?

B ántott valaki?

Nem.

Lucas & suttogom. Gondolkodom, mit tehetn ék, ami kicsit

megnyugtatja.

Nem bírok róla beszélni, kérlek &

Akkor mit vársz tőlem?

Nem tudom. Fogalmam sincs, mi ért jöttem ide, de te voltál az első Q gondolatom, és hagyjuk, butaság.

Lerázza magáról a kezemet, és megfordul. Épp időben kapom el, nem tud menekülni. Átölelem a mellkasát, hátulról hozzásimulok, a vállgödrébe temetem az arcomat. Nekem dől, átfogja a karomat, szerintem a szemét is lehunyta.

Igyj ó?

Tökéletes.

Tudni akarom, mi zaklatta fel ennyire, mégsem merem jobban faggatni, félek, hogy elszökik előlem. Percekig így álldogálunk, aztán nehéz sóhajjal kibontakozik az ölelésemből Q.

Azt hiszem, jobb lenne, ha mennék.

Szerintem nem felelem, és végigcirógatom az arcát, ujjaimat a hajába merítem. Annyira hiányzott a szőke tincsek lágy sága, hogy elmondani nem tudom. Hozzáhajlok, Q azonban nem engedi, hogy a szájához érjen a szám.

Nem ez ért jöttem.

Gyengédségre vágytál.

De nem szexre.

Ki mondta, hogy azt akarok? Kérdezek vissza, mire hezitálni kezd.

Érzem rajta, és ki is használok. Ez úttal hagyja, hogy megcsókoljam, szomjazva viszonozza, Q tesztintenzívebbé, el kell szakadnom tőle, hogy ne korbácsolja fel az érzéseim. A homlokának támasztom az enyémét egy pillanatra, aztán megragadom a kezét, és a hála hűzöm. Elheveredek az ágyon, felé nyúlok. Bújj ide!

Mondom, hogy nem ez ért jöttem.

Lucas.

Mellém fekszik, szorosan hozzám simul, a szája ismét megtárlja az enyémét. Lágyan csókol, megnyugvást keres, pont ez ért lelem meg, amikor a keze lecsúszik a mellkasomra, aztán az ágyékomra siklik.

Azt mondtad &

Tudom, mit mondtam szakít félbe térdelmetlenül. De most szeretkezni akarok veled &

Eszemben sincs ellenkezni. A teste ugyan úgy reagál az érintéseimre, ismerős ként üdvözli Q-t, és hamarosan megtöltik a füleimet

Lucas sóhajjai. Megfordul az ölelésemben, csak addig engedem el, míg óvszerért nyúlok, aztán ismét semmi más nem látezik rajta kívülről &

Mennem kellene szütni. Még alig csillapodik a vágyam, de

azonnal tiltakozni kezdek. Nem engedhetem el így. Reggel úgyis kik érdezem, és nem hagyom, hogy mell ébesz éljen. B ármí is k ész ítette ki, biztosan van rá megoldás.

Nem.

Matt &

Majd holnap, most maradj itt.

Nehéz s óhaj hagyja el az ajkát. Várom, hogy ellentmondjon, végül nem teszi.

Elmegyek mosdani, addig eldöntöm.

Hagyom, hogy kibújjon a takaró alól, csupán akkor nyugszom meg, amikor kicsivel később visszamászik hozzám.

Nem félsz, hogy lebúsz?

Lenyelek egy káromkodást. Igazság szerint eddig annyira körülötte forogtak a gondolataim, hogy Stephen egy pillanatig sem jutott eszembe. Valljuk be, ez nagyon árulkodó.

Délutánig nem találkoznak.

Értem.

Mindjárt jöveők s úgom a tarkójára, majd felkelek, hogy gyorsan én is lezuhanyozzak. Nem mozdul, ugyanúgy találom rá, és amint megérzi az ölelésem, el is alszik. Holnap két nagyon nehéz beszélgetés áll elöttem, a tudattól alig bírok pihenni. Közben viszont imádom az érzést, hogy újra a karjaimban tarthatom &

Matt?

Lucas hangjára ébredek. Mocorgok egy kicsit, még jobban átölelem, de lerázza magáról az érintésem, és felül. Erre már hajlandó vagyok kinyitni a szememet, bár nem nagyon vagyok magamnál.

Hm?

Valaki bejött a lakásba – mondja Lucas, majd azzal a lendülettel felkel az ágyból, és öltözni kezd. Kell pár másodperc, míg a helyükre kattannak a dolgok a fejemben, akkor viszont felsóhajtok.

Stephen.

Követem Lucas példáját, bár én csupán a melegítéskor rángatom magamra. Húzom az időt, még nem engedném el Lucast, addig biztosan nem, míg a kérdéseimre választ nem kapok, de most alkalmam sincs feltenni őket.

Itt fog találni minket &

Nem fog felelem azonnal, bár az érzés az ajtó felé pislogok.

Átáta a kabátodat, nem fog bejönni. De ha mégis, az sem érdekel. Legalább megtudja, milyen érzés &

Esztetszene a bosszú?

Lucas épp a nadrágját gombolja, összevont szemöldökkel néz rám, elszégyellem magam.

Elítélsz ezt?

Nem, az viszont nem tetszik, aki mellette lettél.

Ez mályra ment, inkább nem is reagálok rá semmit, most nem.

Egyelőre elintézem Stephent, a többit meg ráérek kitalálni utána.

Várj meg! Kérem, és kimegyek a konyhába, amerre Stephent sejttem. Nem csalogdok, ül a széken magam elé meredve, valószínűleg arra várt, hogy eljöjjek. Felpillant rám, a tekintete megfeszített.

Lucas?

Bólintok, közben kinézek az elébe. Lucas int egyet, majd halkán kilép az ajtón. A francba!

Szerettelek volna meglepni – mondja Stephen ingerülten. Nos, a te meglepetésed útjából bizonyult. És most mi legyen?

Hallgatok, míg el nem fogy a türelme, de szükségem van arra a kis időre, hogy rendezzem a gondolataimat.

Matt?

Szakítsunk.

A szókönyved én hagyja el a szívedet, hatalmas megkönnyebbüléssel karoltva. Stephen viszont lefagyott, csak néz rám meredten, aztán zavartan megrázza a fejét.

Jól megvoltunk.

Azt ígérted, belátod, ha nem működik.

De működik.

Stephen & Kihúdom a másikat szívedet, leülök vele szemben.

Nem megy, és kész. Részemről nem. Ha működne, nem lépnék félre. Ismersz, ez nem én vagyok & magyarázom, de mintha nem is érdekelné, közben:

Adott még egy esélyt?

Szó sem volt erről.

Akkor? Kérdezi dühösen. Feltűnik újra, lenyomtok pár menetet, engem meg rögtön kidobsz?

Kell egy kávé, hogy jobban funkcionáljon az agyam, mert nem hinném, hogy könnyű lesz. Qt meggyőzőm. Felkelek, és miközben készítem a kávéját, folytatom, amit elkezdtem.

Ez így nincs jól, Stephen. Felfogtad, hogy másodszor csaltalak meg?

Hátrafordulok, mikor nem válaszol. Te ezt komolyan eltródhelyett, hogy kíváncsi?

Nem, legszívesebben megütnék.

Na, ez legalább már normális érzésem a részéről, talán még van remény. Kiborít ez a feszült közötünk.

Vessünk v éget ennek!

Felpattan, riadtan p örd ül ök meg teljesen, de nem b ántani akar.

K özvetlen ül el Qttem áll meg, megsimogatja az arcomat.

Ne csin áld ezt! Szeretlek, nem tudom elk épzelni n élk üled & K öny ör ög. Ez teszi be v égk épp a kiskaput, meger Qs íti bennem, hogy nem mehet így tov ább.

En is szeretlek, csak m ásk épp, mint ahogy te engem, és nem akarlak tov ább hitegetni. Megpr ób áltam, mert ezt szeretted volna, de nem megy.

Ha nem t qnik fel Lucas & pedzegeti, amikor viszont megr ázom a fejem, zavartan elhallgat.

Akkor csak tov ább tart, hogy ki merjem mondani.

Fojtogat ó n émas ág borul r ánk. Stephen úgy b ámul r ám, mintha el Qsz ör l átna, majd sz ó n élk ül elviharzik.

K áromkodva kavargatom a k áv émat, azt án valahogy átl ézengek a napon. Lucast hi ába pr ób álom el érni, nem veszi fel a telefont, és vissza sem h ív. M ár k és Q d élut án van, mire v égre k üld egy sms-t, amikor viszont megnyitom, nem leszek t úl boldog t Qle.

Sajn álom, hiba volt. Ne keress!

Üv ölteni tudn ék. Agg ódom érte, f áj ilyen sz étcs úszott állapotban l átni, és meg Qr ül ök, hogy nem tudom, mi az oka. Musz áj kider ítenem, sz óval akkor is a nyak ára fogok j árni, ha a h áta k özep ére sem k ív án.

Úgy d önt ök, Stephennek adok egy kis id Qt, azt án megn ézem, mennyire menthet Q, ami a bar áts águnkb ól megmaradt. Ha egy által án maradt valami &

Nem b írom egyed ül, valakinek musz áj panaszkodnom, úgyhogy mire észbe kapok, lebesz élek egy tal álkoz ót Craiggel, s Qt m ár úton is vagyok hozz á.

Na, ez úttal mi t ört ént? k érdezi, miel Qtt egy által án le üln ék. A kezembe nyom egy s ört, és hellyel k ín ál.

Szak ítottunk.

Mi ért? Úgy t qnt, t ök j ól kij ött ök &

Lucas.

Azt hittem, el ég ennyit mondanom, de Craig értetlen ül mered r ám.

Mi van vele?

Megcsaltam vele Stephent. K étszer vallom be, Caignek pedig leesik az álla. Most m ár egyenesen úgy b ámul, mintha nem hinn é el, hogy én ül ök vele szemben, ett Ql viszont m ég rosszabbul érzem magam.

Mi a fasz?! ny ögi ki, azt án megr ázza a fej ét. Sz óval kidobott.

Nem.

Te Qt?

B ólintok. Sark ítvá elmes élem neki a t ört éneteket, de tan áccsal Q sem tud szolg álni. Viszont meger Qs ítt abban, hogy Stephennel nincs értelme tov ább akkor sem, ha Lucast nem kapom vissza. Pedig t ényleg drukkolt nek ünk, Q akarta a legjobban, hogy pr ób áljuk meg egy ütt, most m égis egyet ért abban, hogy tal án hiba volt. Legal ább kibesz élem magamb ól a t ört énteket, annyival k önnyebb lesz, m ást nem érek el ezzel.

Gond n élk ül bejutok a lak ásba. Csend fogad, el Qsz ör azt hiszem, Stephen itthon sincs, amikor megcsap a cigarettaf üst. Ül a nappali k özep én, és bag ózik. Feln éz r ám, a szem öld öke k érd Qn felemelkedik, majdnem neki állok menteget Qzni, ami ért egy által án felkerestem.

Mit akarsz?

B ánt a karcos hang, b ár meg értem a haragj át. M égis k özelebb s ét álok, le ül ök vele szemben. Figyeli a m qveletet, de nem ord ítt ki a lak ásb ól, és ezt biztat ásnak veszem.

Tudni akartam, j ól vagy-e.

Felnevet. Megcs óv álja a fej ét, m élyet sz ív a cigij éb Ql, miel Qtt újra r ám n éz.

J ól nem, de egyben. Nem csin áltam h ülyes éget, annyit m ég te sem érsz.

Nem b ánt ódom meg, hi ába ez volt a c élja. Nem tudom, mit mondhatn ék r á érdemben, ink ább sz étn ézek a helyis égben.

Nincs nyoma sem tombol ásnak, sem önpuszt ítt ásnak, t úl nagy a rend, nagyon nem stimmel a k ép. Most vagy takar ítt ásba fojtotta a b ánat át, vagy valami elker üli a figyelmemet.

Akkor megk érdezem m ég egyszer: mit akarsz?

Meglepve kapom r á a tekintetemet. Engem b ámul, egyszerre t qnik érdekl Qd Qnek és d üh ösnek, én pedig zavartan felkelek. Tal án nem volt a legjobb ötlet, hogy idej öttem, de nem vette fel a telefont, én pedig agg ódtam.

Nem volt ál el érhet Q, úgymint tudni akartam, minden rendben van-e.

Nincs. Kidobt ál. Mit v árt ál, hogy érzem magam?

Fels óhajtok.

Sajn álom.

Ezt m ár mondtad. Ezen k ív ül van m ég valami?

Nincs &

Fáj ez a távolság közöttünk. Ettől féltem, erre számítottam, de attól még összeszorítja a mellkasomat. Nem akarom, hogy innentől látni se akarjon, nem tudom elképzelni nélküle a hétköznapijaimat. Hülye ötlet volt egyáltalán megpróbálni vele, amikor eljött, hogy ez lesz a vége. Bár ha nem teszem, akkor sem sokkal alakult volna másként &

Elfogy a mondanivalóm, inkább szólnék ül sarkon fordulok és elindulok az ajtó felé, nem várom meg, amikor kidob. Talán időről időre legalább egy kicsit visszakapom, de most túl friss a seb.

Nem jutok el a bejáratig, rohadt gyorsan utolér, a falhoz szorulok, a csók elött egy másodpercre találkozik a pillantásunk, aztán tele lesz vele az összes érzékem.

Mit mentsz? Kérdezem, amint levegőhöz jutok. A szája a nyakamra siklik, a keze utat talál a pólóm alá, fejbe végig a belsőre áradó forró ság. A bőrömre nevet, a körmei végigkarcolják a hasamat, izgatottan felnyögök.

Minek ténik?

Lehúzza rólam a felsőt, újra a számra tapad, valahogy képtelen vagyok a szenvedély ének ellen állni, csak sodródom vele.

Nem kellene &

Jaj, hagyjuk ezt!

Akaromra fog, a hálóbahúz, elterülök az ágyon, és egy utolsó, igazi kísértet teszek arra, hogy nemet mondjak.

Ne, Stephen! Hiba lenne.

Megakad a mozdulatban, a szemembe néz, és elvigyorodik. Vetkőzik, én azon kapom magam, hogy rátapad a tekintetem, amit rögtön kihasznál. Főlem mászik, belekapaszkodik a nadrágom derekába, kipattintja a gombokat.

A kezébe adtam az irányítást, és zátonyra futottunk feleli furcsa fény a szemében. Most viszont, hogy már nem a te igényeid dominálnak & Közelebb hajol, végignyal a hasam alatt.

Most úgy meg akarlak kefélni, hogy a nevét is elfelejtsd.

Nincs érkezésem válaszolni, újra lecsap a számra, az ágyékomnak préseli a sajátját, én meg sutba dobom az összes ellenérvémet, amint lekerül rólam az utolsó ruhadarab. Túlsgosan ért hozzám, hogyan vegye el az eszemet, és egyébként sincs miért ellenkeznem &

Nagyon lassan találok vissza a szobába. Stephen visszafordít a hátamra, vad csókba von, majd mellém dől, és lihegve próbál lenyugodni. Aztán csak fekszikünk, egyre inkább öltünk a csend. Fogalmam sincs, most hogyan tovább. Főlem fordul, tétovázva égisim íté az arcomon.

Nézz rám! Kéri, mire én is az oldalamra gördülök. Nem tudom megfejtetni a tekintetét.

Mire gondolsz?

Hogy nem akarok szakítani.

Stephen s óhajtom, de nem jutok tovább, mert a szavamba vág.

Nem engedlek át neki. Megvárnom, amíg kikerül a képből.

Nem kezdem magyarul, hogy még csak nem is láttam azóta Lucast.

Három hete a telefont sem veszi fel, és hiába kerestem a lakásán, vagy nem volt otthon, vagy nem nyitott nekem ajtót.

Nem miatta &

De igen. Ha nem bukkan fel ismét, úgyis elérem, hogy belém szeress.

Ez nem így működik &

Nem tudsz meggyőzni.

A párnába fúrom az arcomat, aztán frusztráltan felkelek, és a fürdőbe megyek. Olyan gyorsan tusolok le, ahogy csak tudok, mire utolér, már kilépek a zuhanyaló, de elkapja a karomat, mielőtt kiszállhatnék mellette.

Ne menekülj!

Akkor mégis mit vársz tőlem, mit tegyek? Kérdezem dühösen. Egyszer qen nem vagy hajlandó tudomásul venni a nemet.

Az elqbb nem épp arról árulkodtak a nyögéseid, hogy annyira nem akarsz &

Menj a francba!

Én is tudom, hogy hiba volt elcsúbulnom. Abban a pillanatban le kellett volna állítanom, amint megcsókolt. Nem értem, hogyan hihettem, hogy nem fogja félreérteni. Vele már nem lehet csak úgy komolytalanul lenyomni egy menetet. Bár, ha belegondolok, elqtte is érzelmek voltak mögötte, amiket én nem akartam észrevenni.

Ötöz és közben sikerül egy kicsit lehiggadnom, és mire Stephen elqkerül, úgy érzem, képes vagyok normálisan megbeszélni a dolgokat.

Na, mi lesz a nagymonológ? Kérdezi szemtelenül, mintha a fejembe látna, és ez megijeszt.

Feleslegesen vársz rám. Maximum ennyit kapsz tőlem.

Egyelőre ennyivel is beérem.

Lenyelem a kikívánczolt áramkodást. Most döbbenek rá igazán, hogy tényleg nem fogja elfogadni, hogy nem akarok vele lenni.

Megrémít a mániákussága, nem bírok megmaradni a közeliében.

Megcsókol, mielőtt elengedne, én pedig abban a pillanatban

könnyebbülök meg, ahogy kilépek az ajtón. Beülök a kocsimba,

a korm ányra hajtom a fejem. A kurva életbe!

Mit csin áljak?

Ezt komolyan k érded? Mondjuk kezdetnek ne fek üdj le vele!
A tenyerembe temetem az arcomat. Igaza van Craignek, akkora
bakl öv ést k övettem el, amin él nagyobbat nem is lehetett volna.
B ólintok, elfogadom az el ém tolt s ört, nagyot kortyolok bel Qle.
Feln ézek Craigre, a gondterhelt arc ára, és hirtelen gyan úm t ámad.
Megint az én ny qgjeim, pedig te is el ég ny úzottnak t qnsz.
El Qsz ör megvonja a v áll át, v ég ül kib öki, mi b ántja.

El fogom k üldeni Rogert.

Pedig el ég sz ép id Qt siker ült kih úzniuk. Hi ába mondta, hogy annyira
nem t ök életes a dolog, úgy t qnt, le tudj ák gy Qzni a probl ém ákat.

Mi ért?

Egyszer qen meg Qr ül ök t Qle.

Azt hittem, szereted lep Qd ök meg, mert ennyire er Qs kifejez ést
nem v ártam. Craig h ümm ögve b ámul maga el é, azt án kortyol egyet
a dobozb ól, és lehunyja a szem ét.

Ink ább csak & j ó volt, hogy v égre van valakim vallja be
szomor úan. De teljesen kih qlt. Nem v árom, hogy tal álkozzunk,
ilyen-olyan indokkal folyton ler ázom, és k ét h ónapja nem is fek üdtem
le vele.

H át ennek val óban nincs értelme.

Tudom, pont ez ért fogok v éget vetni neki. Pr ób áltam, mert j ó
sr ác, és nem akartam megint egyed ül maradni, de ez így szenved Qs.
Nem ezt érdemli.

Elk épeszt, milyen k önnyed én mondja ezt, mik özben sejtem, mennyi
k ín l ód ás és t öpreng és áll m ög ötte. Lehet, hogy nekem sem
ártana sz ámot vetnem magammal, és v égre olyan d önt éseket
hoznom, amikre b üszke lehetek.

Értem.

Neked is j ó lenne, ha szemben ézn él azzal, mit szeretn él.
Mosolyra k észtet, hogy ugyanarra a k övetkeztet észre jutott, mint én.

Nem tudom, mit kellene &

Na, most állj! v ág k özbe, mire meglepetten hallgatok el. Matt,
tudod, mi a te bajod? Azon gondolkodsz, mit kellene, mi lenne a j ó, hogyan
legyen, azt án rohadatul csak sodr ódsz az árral, és szenvedsz, hogy nem
úgy alakul, ahogy te szeretn éd. Teh át, mi az, amit te igaz án akarsz?
Ezen elgondolkodom. Igaza van, t úl sokat agyalok, azt án m égis
homlokegyenest rohanok a falnak, amibe alaposan bele is verem a fejem.

Mindig azt nézem, mások mit várnak tőlem, az Q lépéseikre reagálok, ahelyett, hogy én irányítanék.

Szóval?

Lucast felelem, Craig pedig hümmög egy sort. Nem hinném, hogy különösebben megleptem, inkább úgy veszem, hogy ezzel a folytatásra ösztönöz. Vissza akarom kapni Q-t. Elengednem sem szabadott volna.

És Q hogyan érez?

Nem tudom.

Ezzel el is bizonytalanít. Az rendben van, hogy én mire vágyom, de fogalmam sincs, ebben Lucas partner lenne-e. Néha úgy érzem, igen, a pillantása, a mozdulatai mind árulkodóak, de amint félméter van közöttünk, hirtelen összeválnak, és tartja a távolságot.

Folyamatosan ellentétes jeleket küld, és én ettől lassan megőrülök. Hiányzik.

Akkor kérdezd meg!

Ismerem, el fog zavarni. Húzza hozzám, de nem akarja újratekenni.

Miért nem?

Nem tudom. Vonom meg a vállamat, Craig pedig kérdezi Q-n felvonja a szemöldökét. Jó, ez így tűnik, hogy nem tudom, inkább nem akarok belegondolni az okba. Craig viszont rákényszerít.

Biztos nem?

Szerintem attól fél, hogy megint megbántom. Ismerem el, Craig pedig egyet ért Q-n bólogat.

Na, az nem csoda. És Stephennel mit szeretnél?

Azt akarom, hogy megint barátság legyen közöttünk. Vágyom rá azonnal, Craig viszont megcsóválja a fejét, majd felteszi azt a kérdést, amit eddig nagyon nem akaródzott boncolgatni. Kényes és érzékeny pont, és én próbálom elkerülni.

És mióta nem vagytok azok? Ne, ránevigd, hogy mióta kavartok, mert kifutok a világból! Szólj rám, amikor válszra nyitnám a szívet. Amikor végül nem mondok semmit, folytatja. A ti barátságotok évek óta vékony jégen táncol. Mióta másképp néz rád. Nincs igazam?

De igen.

És pontosan melyik állapotot szeretnél visszakapni?

Na, ezt nem tudom. Ismerem el kelletlenül. Próbálok visszaemlékezni, mikor változott meg minden, de annyi apró momentum alapozta meg a fordulatot, hogy fogalmam sincs, hol lehetett volna megállítani. Amikor arra kértem, hogy próbáljam meg vele, végül Q volt. Talán ha Lucas után határozottan elutasítom, hogy valaha is lehet közöttünk valami & vagy ha annak idején beállva nem fekszem le

vele &

Nem lesz ugyanaz, b ármennyire kap ál ózol. Ezt ne felejtsd el.

Azt akarom, hogy újra csak a bar átj át l ássa bennem fogalmazom át, így tal án egy fokkal pontosabban hangzik. Craig ismét h ümm ög, azt án neki áll tan ácsokat adni. J ó, hogy Q k üls Q szemmel ezek szerint jobban átl átja, mert én tot ál elvesztem az érzelmi k áoszbán.

Ahhoz id Q kell. És az, hogy ne cs ábulj el! figyelmeztet, mire elh úzom a sz ámat. Folyamatosan manipul ál t éged, de a maga módj án Q is szenved. Gondold el, h ányszor n ézte v éig, hogy felszedsz valaki m ást, mik özben Q karny újt ásnnyira volt. Ahhoz, hogy feladja, kitart ónak kellene lenned &

J ó, értem szak ítom f élbe t ürelmetlen ül. Kitart óan ellen állni, ennyi lenne a kulcs? Ez t úl egyszer q &

Tudom, hogy érzelmi t éren van n émi hi ányoss ágod, meg a szeretetr Ql alkotott fogalmad nagyr észt kimer ül Stephenben, de mindkett Qt öknek jobb lesz, ha egy kicsit t ávol maradsz t Qle z árja le Craig a t ém át. Valljuk be, aranyos, hogy érzelmi hi ányoss ágnak nevezi, hogy az els Q ember, aki t ör Qd ött velem, Stephen volt. A csal ádomtól annyi szeretetet sem kaptam, hogy egy által án tudjam, mi az, Stephen meg szint én nem a legjobb alany arra, hogy p élda legyen. Ez ért is irigyeltem mindig Lucast. Neki sem volt egyszer q a gyerekkora, de az anyja és a testv érei mindig ott voltak neki, sz ám íthatott r ájuk, szeretik. Én a saj át rokonaimmal csak udvariass ági besz élget éseket folytatok évek óta, sz ület ésnapok alkalm ával. Csoda, hogy fogalmam sincs, hogyan kezeljem az embereket magam k ör ül?

EI Qz Q

K övetkez Q